

Sygn. akt VI Gz 212/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafska

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P.H. (...) Sp. z o.o. w J.

przeciwko E. M. i M. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt V GC 267/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 maja 2014r. Sąd Rejonowy w Krośnie zwolnił pozwanych M. S. i E. M. od zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w 1/2 części, oddalając wniosek w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu niniejszego wskazał, iż pozwani M. S. i E. M. domagali się zwolnienia ich od kosztów sądowych w zakresie wydatków – zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 2 000zł., wskazując iż nie są w stanie jej uiścić bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i swoich rodzin.

Z oświadczenia złożonego przez pozwanego M. S. wynikało, iż nie jest on właścicielem żadnej nieruchomości, nie posiada żadnych cennych ruchomości ani innych zasobów materialnych, prowadzi gospodarstwo domowe wraz z matką, jest osobą bezrobotną, nie uzyskuje żadnych świadczeń ani dochodów a utrzymuje się dzięki pomocy rodziny. Wnioskodawca oświadczył ponadto, iż posiada zaległości względem ZUS oraz Urzędu Skarbowego. Matka pozwanego wraz z bratem uzyskują dochód w postaci renty rodzinnej w łącznej wysokości 1 235,06 zł Pozwana E. M. nie posiada żadnych nieruchomości, żadnych cennych ruchomości ani innych zasobów materialnych. Prowadzi gospodarstwo domowe wraz z rodzicami i bratem, jest osobą bezrobotną. Jej rodzice uzyskują dochody z tytułu wynagrodzenia za prace oraz emerytury w łącznej wysokości 2 800 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego przedmiotowy wniosek zasługiwał na uwzględnienie w części dotyczącej zwolnienia pozwanych od uiszczenia zaliczki w 1/2 część, której uiszczenie w całości byłoby dla nich znacznie utrudnione lub całkowicie niemożliwe. Jednakże nie można uwzględnić przedmiotowego wniosku w całości, ponieważ pozwani są osobami młodymi, zdolnymi do podjęcia zatrudnienia a ponadto pozostają na utrzymaniu rodziców, przez co ich sytuacja materialna i rodzinna nie jest na tyle niezadowolająca, żeby można było zastosować zwolnienie od kosztów sądowych w całości. Dlatego też nie można zaliczyć ich do grona osób ubogich, dla których to głównie przeznaczona jest instytucja zwolnienia od kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie w zakresie pkt II złożyli pozwani, zarzucając błędne ustalenia faktyczne będące podstawą zapadłego rozstrzygnięcia , a to polegające na przyjęciu , iż pozwani mają możliwość odłożenia środków finansowych na wydatki , że winni wykazać ,że ich zły stan majątkowy nie jest wynikiem zawinonego przez nich zachowania , oraz że są w stanie bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego i rodziny uiścić zaliczkę na wydatki , a także że są przedsiębiorcami.

Sąd żalący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia , poprzez uwzględnienie wniosku o zwolnienie ich od ponoszenia wydatków w całości.

W uzasadnieniu dla niniejszego pozwani wskazali , iż zmuszeni byli zakończyć działalność z uwagi na zamknięcie ich sklepu przez powódkę , jako dorośli korzystają jedynie z minimalnego wsparcia rodziny , zaś brak środków nie jest jednoznacznie zawiniony przez pozwanych bowiem zamknięcie ich działalności było spowodowane czynnikami zewnętrznymi tj. działaniem powódki , która zmusiła ich do zamknięcia sklepu. Wszelkie zaś środki pieniężne „wolne” , nawet gdyby udało im się znaleźć źródło zarobkowania - winni przeznaczyć w pierwszej kolejności na spłatę zadłużenia fiskalnego i wobec ZUS, gdyż inne zachowanie jest działaniem na szkodę wierzycieli.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanych nie jest uzasadnione.

Podkreślić należy , iż Sąd Rejonowy w połowie zwolnił pozwanych od wydatków na zawnioskowaną przez nich opinię biegłego, pozostawiając po ich stronie obowiązek uiszczenia jedynie połowy zaliczki na te wydatki w kwocie 1000 zł przypadającej od dwojga pozwanych, co przy przyjęciu części równych daje kwotę w wysokości po 500 zł, udział zaś w procesie również po stronie pozwanych wymaga podjęcia staranności dla uzyskania minimalnych środków pozwalających na realizację swego prawa przed sądem.

Wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych zostały złożone przez pozwanych w sprzeciwie – w dniu 29 maja 2013r. Od tego czasu , w ciągu ponadrocznego okresu pozwani , zresztą reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, winni byli wiedzieć, iż zawnioskowany przez nich dowód wymaga zaliczki, a w konsekwencji podjąć czynności zmierzające do zgromadzenia potrzebnej kwoty. Z wniosku pozwanych nie wynika by jakiegokolwiek czynności w tym zakresie podjęli wykazując się minimalną w tym zakresie starannością..Ze złożonych przez nich oświadczeń nie wynika by istniały przeszkody zdrowotne lub inne dla podjęcia pracy przez pozwanych i uzyskiwania dochodu.

Sąd Okręgowy również nie podziela argumentacji , iż gdyby nawet w/w osiągnęli dochód w pierwszej kolejności winni go przeznaczyć na zaspokojenia zadłużenia fiskalnego i ZUS. Koszty sądowe są bowiem dochodem Skarbu Państwa i brak podstaw dla ich drugorzędnego traktowania , co zdają się twierdzić pozwani.

W końcu wskazać należy, iż przedmiotowa kwota stanowi jedynie wydatek o charakterze tymczasowym , co oznacza , iż w przypadku wygrania przez nich procesu kwota ta zostanie im zwrócona przez stronę przeciwną, zgodnie z orzeczeniem wydanym stosownie do wyniku sprawy.

Sąd też orzeczono jak w sentencji na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 par. 2 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)